

34. Utaf en lytt och ströplig man Då Engels
 spånad tog, Och på hans himmelska gestalt En
 slarf den andra slog.
 35. Med sina steg till samma bäck De beg-
 ge stråfwade, Och singo der med håpenhet Den
 nye tiggarn se.
 36. Som sade: tredje dagens sol Wid den-
 na bäck jag ser; Men ingen men'ska har jag sett,
 Förän jag nu ser er.
 37. Är det din son? och hade jag Lifwål
 en son till stöd, Jag ingen fruktan hyste då För
 detta wattrufödd.
 38. Nej ingen son, det är en far, I år-
 der ei, men dygd. Tyist, sade gosen, dygdens
 stöd På är bör wara bygd.
 39. Den gamle öfwer bäckens strart Han
 wid sin sida för, Och återgår och samma tjänst
 åt nya tiggarn gör.
 40. Men då han mitt i bäckens kom, Till
 munnen floden steg. Han suckade, han hisnade,
 Men lyftade och teg.
 41. Till andra brädden ändelig frälst Han
 med sin börda gick; Men ej ett enda tackfamt
 ord Han af den tiggarn fick.
 42. Men twärs emot dess öga snält På
 gosens påse såg, Der ännu något lite bröd I
 bottenens gömma låg.
 43. Han griper denna påse an, Och gör på
 brödet slur, Och delar ej ett enda grann; Men
 ser dock misshöjd ut.
 44. Men gosen glad sin påse tog Och gaf
 den gamle den, Och sade som han sagt förut:
 Han tillhör er min wän.
 45. När åter med förnyade lopp De bör-

34. Utaf en lytt och ströplig man Då Engels
 spånad tog, Och på hans himmelska gestalt En
 slarf den andra slog.
 35. Med sina steg till samma bäck De beg-
 ge stråfwade, Och singo der med håpenhet Den
 nye tiggarn se.
 36. Som sade: tredje dagens sol Wid den-
 na bäck jag ser; Men ingen men'ska har jag sett,
 Förän jag nu ser er.
 37. Är det din son? och hade jag Lifwål
 en son till stöd, Jag ingen fruktan hyste då För
 detta wattrufödd.
 38. Nej ingen son, det är en far, I år-
 der ei, men dygd. Tyist, sade gosen, dygdens
 stöd På är bör wara bygd.
 39. Den gamle öfwer bäckens strart Han
 wid sin sida för, Och återgår och samma tjänst
 åt nya tiggarn gör.
 40. Men då han mitt i bäckens kom, Till
 munnen floden steg. Han suckade, han hisnade,
 Men lyftade och teg.
 41. Till andra brädden ändelig frälst Han
 med sin börda gick; Men ej ett enda tackfamt
 ord Han af den tiggarn fick.
 42. Men twärs emot dess öga snält På
 gosens påse såg, Der ännu något lite bröd I
 bottenens gömma låg.
 43. Han griper denna påse an, Och gör på
 brödet slur, Och delar ej ett enda grann; Men
 ser dock misshöjd ut.
 44. Men gosen glad sin påse tog Och gaf
 den gamle den, Och sade som han sagt förut:
 Han tillhör er min wän.
 45. När åter med förnyade lopp De bör-

Uppå en slätt der Cimbrers blod I strömmar
 fordom rann, Trött öfwer gifwen satte sig En
 gammal fattig man.
 2. Från himlens östra brädd han sett Ue
 hafwet fliga opp Den sol, som sedan smigtade
 På banan af sitt lopp.
 3. En by han länge ifrån sig såg, Men
 dit han ej förmår; Ty hungren plågar honom
 ren, Och natten förestår.
 4. Kom så en gosse glad och lätt, Och uno
 der armen bar En påse bröd, som i triumf Han
 hem åt farfar bar.
 5. Mitt barn, sad' gubben, flynda hem;
 Säg någon dessa ord: Jag såg en man på slätten
 dö, Som fodrar Christen jord.
 6. Gud göre döden för mig lätt! Gud, min
 förbarmare! Och du mitt barn, tag för din tjänst,
 Tag min wälsignelse.
 7. På gosens unga rosenkind En tårestöm
 sig smög, Och utaf känslor genomträngd I gub-
 bens famn han stög.
 8. Hwad fattas, såg mig är Ni siul? För
 slift jag hjelp ej ger; Men är ni hungrig, är ni
 trött? Då kan jag hjelpa Er;
 9. Mitt barn, den påse, som jag bär, Har
 hunder från mig ryckt, Och arga pojkar bräckt
 den staf, Som stödde mig så tryggt.
 10. Nu utan säck och utan staf, Och öfwen
 utan bröd, Af kölden tryckt af hungren tård, Hwad
 får jag underfödd?